

תְּפִילָּה נִזְרָאָה עַל שֶׁפֶךְ דָּם יִשְׂרָאֵל בַּמַּיִם רַח"ל

אָנָּה ה' מֶלֶךְ מְלֵא רַחֲמִים, שְׁמַע זַעֲקַת עַם יִשְׂרָאֵל מִשׁוּעַ אֱלֹהִים מְעוֹמְקָא דְּלִיבָא עַל דָּם יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּשְׁפָּךְ בַּמַּיִם בְּחֻצוֹת קְרִיָּה, עַל נַפְשׁוֹת מְסוּלָאוֹת בְּפִי הַנִּינְתָנוֹת לְמַרְמָס, לְהַרְגוּ וּלְאַבְדֵּן, בְּאִין פּוֹצֵה פֶה וּמַצְפֵּצֵף. אָנָּה חוֹס וְרַחֵם עַל אֱלֻמְנוֹת וִיתוּמִים, הַמְתַּרְבִּים רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, מִיּוֹם אֶל יוֹם, וְרַאָה יְגוֹנִם שְׂאִין לוֹ מְנַחֵם, וְדָם יִקְרִיָּהֶם שְׂאִין לוֹ דּוֹרֵשׁ. שִׁים דְּמַעְתָּם בְּנֶאֱדָךְ וַיִּכְמְרוּ רַחֲמִיךָ עַל מוֹדוּתֵיךָ וְרַאָה בְּכַאכֶם הַנּוֹרָא, בְּהִילָקַח מִחֶמֶד עֵינֵיהֶם וּמִשָּׂא נַפְשָׁם, וְאִין בִּידָם לְהוֹשִׁיעַ.

אָנָּה, אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, שְׁמַע שׁוֹעֲתֵנוּ וְקֹשֶׁב לְנֶאֱקַתְנוּ, כִּי אִיךְ נַחְרִישׁ וְאִיךְ נִשְׁקוּט, בְּעוֹד מִשְׁפָּחוֹת שְׂכוּלוֹת, אֱלֻמְנוֹת וִיתוּמִים מְהַלְכִים סְהַרוּרִים בְּרַחֲבוֹת עִיר וּמְמַאֲנִים לְהַתְנַחֵם. אָנָּה חוֹס וְרַחֵם, וְאָמַר לְמִשְׁחִית הַרָּף, כִּי כִבֵּר הַפְּלֵאת מִכּוֹתֵינוּ הַפְּלֵא וּפְלֵא, כִּי נִהַפְכְנוּ לְלַעַג וּלְקִלְס בְּעֵינֵי מִבְּקָשֵׁי נַפְשֵׁנוּ, הַשׁוֹתִים אֶת דָּמֵנוּ בְּצַמָּא, בְּגִיל וּרְנָנָה, וְאִנּוּ אִין לָנוּ פוֹדָה וּמוֹשִׁיעַ אֵלָּא אַתָּה, וְרַק אֱלֹהִים לְבַד נִשְׁאוֹת עֵינֵינוּ לִישׁוּעָה וּלְפָדוֹת.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יְדַעְתָּ צַעֲרָם וּמְכַאוֹכֶם הַקָּשָׁה שֶׁל מִשְׁפָּחוֹת שְׂכוּלוֹת, אֱלֻמְנוֹת וִיתוּמִים רַכִּים וּסְהוּרִים, אֲשֶׁר עֵינֵיהֶם תִּרְדָּנָה יוֹמָם וְלַיְלָה דְּמַעָּה, בְּאִין הַפּוֹנָה לְמַצּוֹקְתָם, וְאִין מְנַחֵם לִיגוֹנָם, אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת הַחֲרָפָה הַנּוֹרָאָה בְּעַת אוֹיְבֵינוּ שְׂשִׁים וְשִׁמְחִים וְרִשְׁעִים הוֹגְגִים וּמִתְעַנְּגִים, כִּי עֲלֵתָה מְזִימָתָם בִּידָם.

אָב רַחוּם וְחַנוּן מִמֶּךָ לֹא נִכְחַד, כִּי יְדַעְנוּ כִּי בְנוּ הָאֲשָׁם, יְדַעְנוּ רִיחּוּקֵנוּ מִתְפַּלָּה בְּכּוֹנָה, מִקְדוּשָׁה וּמִטְהַרְרָה, מִלְמוּד תּוֹרָה לְשִׁמְחָה וּמַעֲשִׂית מִצְוָה בְּשִׁמְחָה וּבְטוֹב לִבָּב. יְדַעְנוּ אֲבִינוּ כִּי רַק בְּנוּ הָאֲשָׁם. כִּי בְּכָל פָּנִים אִנּוּ בּוֹרְאִים מַחְבֵּל, וּבְכָל מַחֲשָׁבָה לֹא מְהוֹרָה אִנּוּ בּוֹרְאִים מִשְׁחִית וּמְזִיק רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וּמְשִׁיבִים חַיּוֹת לְרִשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל וּלְגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת.

אָף אַתָּה אֵל מְלֵא רַחֲמִים, שְׂאִין קוֹץ לְרַחֲמִיךָ וְאִין חֶקֶר לְגִדּוּלְתֶךָ. אַתָּה הוּא הַחַשׁ בְּאַמַּת אֶת צַעֲרָם וּמְכַאוֹכֶם שֶׁל הַהוֹרִים הַשְּׂכוּלוֹים וְשֶׁל הַבְּנִים הַיְתוּמִים, וְאַתָּה הוּא הַמַּרְגִּישׁ וּמְבִין יְגוֹן מִשְׁפָּחוֹתֵיהֶם, וְעַמֵּךְ כָּאֵב בְּנֵי עַמֶּךָ שְׁעֵדִין לֵב יְהוּדֵי לְהֵם. אָכֵן יְדַעְתָּ, כִּי יִקְרִי עַמֶּךָ עֲמוּפִים צַעַר וְיָגוֹן, בְּאִין מְנוּחַ לְנַפְשָׁם, עַד יִרְאוּ בְּתִשׁוּעַת עַמֶּךָ, כִּי אִיךְ יַעֲרֵב לְהֵם אֲכוּל

וְשִׁתָּה, בְּעוֹד יַחְזוּ דָם קְדוֹשֵׁי עַמֶּךָ שׁוֹתֵת בַּמַּיִם, וְאִיךְ תַּעֲרֵב שְׁנֵתָם בְּעַת תְּמַכֵּר אֲדָמָתָם לְזָרִים וְנַחֲלָתָם לְמַרְצָחִים.

אָנָּה אָב רַחוּם, חוֹסָה עֲלֵינוּ וּפָדָנוּ מִיַּד הַקְּלִיפָה הַקָּשָׁה. שֶׁהַשְׁתַּרְרָה עֲלֵינוּ. מִיַּד מְלָכוֹת הַרְשָׁעָה, מְלָכוֹתָא בְּלֵא תְנָא, מִיַּד הַכְּלָבִים עֲזֵי הַנֶּפֶשׁ הַרוּעִים אֶת צַאֲנָךְ. אָנָּה מִשְׁנוּ מִן הַמַּיִם הַיְהוּדִים שֶׁל הַתְּרַבּוֹת הַתּוֹרָה הַמְאֻמָּת לְהַטְבִּיעֵנוּ רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, הַצִּילָנוּ מִיַּד מַחְרִיבֵנוּ וּמַהֲרִסֵּנוּ אֲשֶׁר מִמֵּנוּ יֵצְאוּ, הַמְכַבְּדִים בְּלֵא צֶדֶק יְהוּדִים, וּמְבַקְּשִׁים לְמַחֵק שֵׁם יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם, הַמוֹכְרִים אוֹתָנוּ בְּלֵא בְּסָף לֵיד מַרְצָחִים הָאוֹרְבִים לְנַפְשׁוֹתֵינוּ בְּכָל עַת בְּכָל שַׁעַל וּפְנָה.

אָנָּה, תִּיקַר נַפְשׁוֹתֵינוּ בְּעֵינֶיךָ. וְהַצִּילָנוּ לְחַיִּים מִיַּד מְבַקְּשֵׁי נַפְשֵׁנוּ. אָנָּה אֵל רוּאִי, הַרְאָה דְּמַעַת הַעֲשׂוּקִים, אָנָּה פֹדֵה דְּמַעְתָּם מִיַּד עוֹשְׁקֵיהֶם בַּח וְאִין לְהֵם מְנַחֵם. הַמַּלְעַל עַל רְתִיחַת דְּמַעְתָּם וְיָגוֹן זַעֲקָתָם שֶׁל בְּנֵי עַמֶּךָ. עַל כָּל אֲשֶׁר בָּשָׂם יִשְׂרָאֵל יְכַנְּה, וְאָמַר לְצַרוּתָם דִּי.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אָנָּה אֵל תַּעֲשֶׂה לָנוּ כַּחֲטָאתְנוּ, וְלֹא בְּעוֹנוֹתֵינוּ תִּגְמַל לָנוּ. כִּי אַתָּה ה' טוֹב וְסָלַח לְכָל, וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ. אָנָּה, רֵאָה בְּעֵלְבוֹן עֲלוֹבִים הַהוֹלְכִים וּמִתְמַעֲטִים מִיּוֹם לְיוֹם, וּבְגִיָּהֶם לְמִשְׁיָחָה וּלְמַרְמָס רַגְלֵיהֶם שֶׁל פְּרָאִי אָדָם.

אֵל רַחוּם וְחַנוּן, גּוֹאֲלָנוּ חַי וְאֶחָרוֹן עַל עַפְרָ יְקוּם, הַחֲפִיץ בְּקִיּוּם הָעוֹלָם, וּמַעַל הַכָּל בְּהַצְלַחַת בְּנֵיוּ וּבְנִצְחָחוֹת עִם יִשְׂרָאֵל, רֵאָה כִּי מַחְרַפְנוּ, מַחְרִפֵי שִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עֲלֵינוּ. וְאוֹיְבֵינוּ, אוֹיְבֵי שִׁמְךָ וּמַחְרִיבֵי עוֹלָמְךָ. אָנָּה הַצִּילָנוּ מִיַּדְּךָ, וּבִשְׂלֵ אֶת אֲמוֹנָתָם וְדַתָּם, אֲשֶׁר בְּשִׁמְחָה הֵם גּוֹזְרִים עֲלֵינוּ מִיַּתָּה, וְאוֹמְרִים לָנוּ כָּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֵיכֶם. אָנָּה הִפְרַת תְּרַבּוֹת הָאֲנָשִׁים הַחֲטָאִים הָאֵלוּ, הַחֲפָצִים לְהַכְחִידֵנוּ מִתַּחַת שְׁמֵי אֱלֹהִים, וְלִמְחוֹת מִן הָעוֹלָם אֶת שִׁמְךָ הַנִּקְרָא עֲלֵינוּ, וְלַהֲרַחֵקֵנוּ מֵעַל אֲדָמָתְנוּ וְלַהֲלוּכֵנוּ בְּנֶצֶר נִתְעַב לְתוֹךְ מִי מִדְּמָנָה.

רֵאִיתָ ה' עוֹתָתְנוּ, שִׁפְטָה מִשְׁפָּטֵנוּ. וְאֵל תִּסְתִּיר פְּנֵיךָ מִמֵּנוּ. וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתַּחַתְנוּ, יְהִי נָא חֲסִדְךָ לְנַחֲמָנוּ, טָרָם נִקְרָא אֱלֹהִים עֲנָנוּ, טָרָם נִדְבַר אַתָּה תִּשְׁמַע, רַחֲמָנָא דְּעֵנִי לְעַנְיֵי. עֲנִינָא, רַחֲמָנָא דְּעֵנִי לְתַבִּירֵי לְבָא עֲנִינָא, רַחֲמָנָא דְּעֵנִי לְמִכִּיבֵי רוּחָא עֲנִינָא. רַחֲמָנָא עֲנִינָא, רַחֲמָנָא חוֹס, רַחֲמָנָא פְּרוּק, רַחֲמָנָא שׁוֹיב, רַחֲמָנָא רַחֵם עֲלֵן. אָמַר לְמִשְׁחִית הַרָּף יְדִיךָ

וַיִּשׁוּב חֲרַבּוּ אֵל נְדָנָה. יַעֲזִרוּ רַחֲמֵיךָ וְחַנּוּנוֹתֵיךָ בְּאַהֲבָה וּבְחַמְלָה יִתְרָה עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשׁ, וְתַעֲזוֹר וְתוֹשִׁיעַ לְכוּלָם, שְׁיַחֲיוּ כָּל מִשְׁפָּחוֹת יִשְׂרָאֵל אֲבוֹת וּבָנִים, אֲמָהוֹת וַיְלִדְתֵיהֶן בְּנַחַת וּבְשִׁלוּהַ כָּל אֶחָד וְאֶחָד, עַד מְלֵאת שְׁנוֹתֵיהֶם, חַיִּים אַרְבָּים וּמְתוֹקָנִים, מִשׁוּפְעִים בְּעוֹשֶׁר וּבְכַבּוֹד, בְּלִימוּד תּוֹרָה וְיִרְאָת שְׁמַיִם, וַיִּזְכּוּ כוֹלָם לְגַדֵּל אֶת בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם מִתּוֹךְ שִׁמְחָה וְהַרְחַבַת הַדַּעַת לְתוֹרָה לְחֶפֶז וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים, לְאֶדְךָ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים, וְיִרְאוּ כוֹלָם מִבְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם נְכָדִים וְנִינִים וְצַאֲצָאִי צַאֲצָאִים, וְכוּלָם יִגְדְּלוּ וַיַּחֲיוּ מִתּוֹךְ נַחַת וְשִׁלוּהַ, שִׁמְחָה וְהַרְחַבַת הַדַּעַת. וַיִּזְכּוּ לְהַכְנִים אֶת בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם לְחוּפָה וְלִרְאוֹת מִהֵם גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל. יִזְרְעוּ שְׂדוֹת וַיִּטְעוּ כִּרְמִים וַיַּעֲשׂוּ פְרֵי תְבוּאָה. וְלֹא יִרְאוּ עוֹד שׁוֹם צַעַר כָּלָל, אֵלָּא תִּמְשִׁיךְ עַל כוֹלָם חַיִּים וְאַרְיִכוֹת יָמִים מִמְּקוֹר הַחַיִּים, וְכָל אֶחָד יִזְכֶּה לְנִלוֹת אֶת שְׂרָשׁ נִשְׁמָתוֹ. וְלַהֲנִיעַ לְתַקּוֹן הַמְּלֵא שְׁיַעֲדָתָ לֹא מִתּוֹךְ נַחַת וְשָׁלוֹם. לְמוֹד תּוֹרָה בְּשִׁמְחָה, וְעִשִׂית מִצְוֹת בְּחֶדְוָה. וְנִזְכָּה, כְּלָנוּ לְגִיל וּלְשִׂמְחָה כָּל הַיּוֹם בְּשִׁמְךָ הַמְּיוֹחָד, הַנִּקְרָא עֲלֵינוּ. וְנִשְׁוֶה אוֹתְךָ לְנֶגֶד עֵינֵינוּ תְּמִיד, וְלֹא נִכְבֵּשׁ יוֹתֵר עַל הַכְּלֵי הָעוֹלָם, שֶׁהֵם הַכָּל וְתַעֲתוּעִים, מִשְׁאוֹת שְׂוֹא וּמַדּוּחִים אֲשֶׁר הָיָה בְּעוֹכְרָנוּ בְּכָל הָאֲסוֹנוֹת הַנּוֹרָאִים הַפּוֹקְדִים אוֹתָנוּ יוֹם יוֹם.

אָנָּה, רַחֵם קְהַל עַדַת יִשׁוּרוּן. וְסָלַח וּמַחֵל לְעוֹנֵם. וְתִרְאָה לְפָנֶיךָ עַקְדַת בְּנֵיךָ, הַנִּשְׁחָטִים וְנִטְבָּחִים, נִדְּקָרִים וְנִהַרְגִים מִיַּד יוֹם וַיּוֹם, וְתַעֲלֶה לְהִיכֵל קִדְשֶׁךָ וְזַעֲקַת מִשְׁפָּחוֹת שְׂכוּלוֹת וְדַמַּעַת אֱלֻמְנוֹת וִיתוּמִים, לְרַחֵם וּלְחַוֵּם עֲלֵינוּ. עַד נִרְאָה בְּתִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל מִיַּד שׁוֹנְאֵיהֶם מִבֵּית וּמְחוּזֵן, וְתַתֵּן לְהֵם מְגֻנַת לֵב תִּתְאַלְתֵּךְ תְּבִיאֵי לְהֵם, תִּרְדַּף בְּאֶף וּתִשְׁמִידֵם מִתַּחַת שְׁמֵי ה' וְתִרְאֵנוּ שְׁמַחִים וְשְׂשִׁים בְּבִנְיָן צִיּוֹן עִירְךָ וּבְנַחֲמַת יְרוּשָׁלַיִם עִיר מִקְדָּשֶׁךָ.

אֵיכָה יַעֲשֶׂם זָהָב, יִשְׁנֵא הַכֶּתֶם הַטּוֹב, תִּשְׁתַּפְּכֶנָה אֲבִנֵי קוֹדֶשׁ בְּרֵאשׁ כָּל חוּצוֹת. בְּנֵי צִיּוֹן הַיְקָרִים הַמְּסוּלָאִים בְּפִזּוּ. אֵיכָה נַחֲשָׁבוּ לְנִבְלֵי חֲרָשׁ, מַעֲשֶׂה יְדֵי יוֹצֵר. אֵיכָה עֲלֵתָה לָנוּ כָּהֵ, אֵיכָה נִהַפְכְנוּ לְלַעַג וּלְקִלְס בְּעֵינֵי כָּל רוּאֵינוּ, רִשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל. הַמְּמַלְאִים פִּיהֶם שְׂחוֹק לְמִשְׁבַּתְנוּ. אָנָּה אֵל רַחוּם רֵאָה מַחֲשַׁבוֹתָם עֲלֵינוּ, שִׁפְתֵי קָמִי וְהִגִּינוּם עֲלֵינוּ כָּל הַיּוֹם, שִׁבְתָּם

וקימתם, היינו מנגינתם. בני עמך לאכזר פיענים במדבר. הביטה וראה, זכים משלג וצחים מחלב, השך משחור תארים ודמם נשפך בחוצות.

רבנו של עולם, בתמאים כי רבו בליה חמתך בנו, ולקחת מאתנו כל מחמד עינינו, גם תינוקות שלא טעמו מעם הטא נהרגו בעונותינו, לכפר עלינו. באין צדיקים עומדים בפרץ לקחת גדיים מהורים מכל שמין עון. ורשעים חיים בשלחה, ואויבינו חוננים בכל מיני הנגא. סבותה באף ותהרדפנו, הרגת ולא חמלת. סכתה בענן לך מעבור תפלה, סחי ומאוס תשימנו בקרב העמים להכחידנו. אויה לנו כי מצאו הם מהלכים בקרב מהרסי עמנו. עוקרי ישראל השמחים למכרנו וששים למחך כל זכר ליהדות מן העולם.

רבנו של עולם, לקחת מאתנו נפשות יקרות וחיבות. יונקי שדים שלא חטאו, גמולי חלב שלא פשעו, תינוקות של בית רבן המקיימים בהבל פיהם עולם ומלאו. כי בשאין אנו זוכים לבחינה של כגמל עלי אמו כגמל עלי נפשי, ואין אנו עולים על ידי כף לבחינת עתיקא קדישא, ששם נמתקים כל הדינים. אזי נלקחים מאתנו יונקי חלב שלא חטאו, תינוקות של בית רבן שלא פשעו. והשכינה מתפארת, חמי במאי גרא קאתינא לגבך, ראה עם אלו בנים אני באה לקראתך, שהם התינוקות שאין בהם שום הטא. ונפשות מהורות וזכות, הזכות למות על קדוש ה', אשר באין צדיקים היודעים ליהוד ולקשר את העולמות, שבחך ותפארתך לעשות יהודים נוראים על ידי הנפשות הזכות לעלות בסערה השמימה. אף אתה גלית לנו על ידי צדיקי הנוראים, שאתה יכול לעשות יהודים נוראים אלו על ידי כל אדם ואדם אשר ילמד תורה לשמה, וזוכה להתפלל כל מלה ומלה בכונה, ויקום בחצות לילה וישפך לבו כמים לפניך, בבחינת אלהים אל דמי לך אל תתירש ואל תשקט אל, עד אשר יתהפכו אותיות אל דמי לאותיות אלקים, הד' תתמלא ותהפך ל-"ה" חמין למצה, ואז גער חית קנה ויקים הפסוק: ראשון לציון הנה הנם, קנה נהפך להנה, קנה הקש, שעליו קמה מלכות רומי והפך להנה הנם (נשברת רגל ה-ק ונהפכת ל-ה) ונראה בעינינו, כיצד יקומו מושעים בהר ציון לשפט את הר עשו והיתה לה' המלוכה.

רבנו של עולם, מלא רחמים, אתה יודע שגם לאפיקורסים הרוצים להכחידנו יש עדין תקנה, כל עוד שם ישראל נקרא עליהם עדין, כי בפנמיהם ובפנמי אבותיהם נולדו ללא לב ואנו על ידי תפלה בכונה נוכל להמתיקם ולברא להם לב חדש ורוח חדשה, עד שכולם יחזרו בתשובה שלמה, וישובו לשרשם ולחיק אמתם.

רחם קהל עדת ישורון, רחם, רחם, אב הרחמן, אב החמלה, אב החנינה, אב החסד, רחם נא על יונה אלמת כמונו היום, כי אין מי יעמד בעדנו, אלא שמך הגדול יעמד לנו בעת צרה, חוסה עלינו ועל כל ישראל ברחמיך הרבים, ואל תשפך הרונך עלינו, כי שמך נקרא עלינו, אל תניחנו ואל תעזבנו ואל תפשונו, יהמו נא מעיד ורחמיך עלינו ואל תפן אל רשענו ואל תסתר פניך מאתנו ואל תתעלם מתחנתנו. יהי נא חסדך לנחמנו, אל נא באפך, פן תכלנו, כי אנתנו בני הנוניך, כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני שפחה אל יד גברתה בן עינינו אל ה' אלהינו עד שיתננו. חננו ה' חננו כי רב שבענו בזה. רבת שבעה לה נפשנו הלעג השאננים. היינו מגוד ראש בגוים, תוכחות בלאמים. קלים היו רדפינו מנשרי שמים על ההרים דלקנו במדבר ארבו לנו. רוח אפינו משיח ה' נלכד בשחיתותם אשר אמרנו בצלו נחיה בגוים. לוא אליכם כל עברי דרך הביטו וראו אם יש מכאוב כמכאבי אשר עולל לי אשר הונה ה' ביום חרון אפו. מפרום שלח אש בעצמתי וירדנה פרש רשת לרגלי השיבני אחור נתנני שממה כל היום דוה. נשקד על פשעי בידו ישתרגו עלו על צוארי הכשיל כחי נתנני אדני בידי לא אוכל קום. סלה כל אבירי אדני בקרבי קרא עלי מועד לשבר בחורי נת דרך אדני לבתולת בת יהודה. על אלה אני בוכיה עיני עיני ירדה מים כי רחם ממני מנחם משיב נפשי היו בני שוממים כי גבר אויב. פרשה ציון בידיה אין מנחם לה צוה ה' לעקב סביביו צריו היתה ירושלים לנדה ביניהם. צדיק הוא ה' כי פיהו מריתי שמעו נא כל העמים וראו מכאבי בתולתי ובחורי הלכו בשבי. קראתי למאהבי המה רמוני כהני וקני בעיר גועו כי בקשו אכל למו ושיבו את נפשם. ראה ה' כי צר לי מעי המרמרו נהפך לבי בקרבי כי מרו מריתי מחוץ שכלה חרב בבית כמות. שמעו כי נאנחה אני אין מנחם לי כל איבי שמעו רעתי ששו כי

אתה עשית הבאת יום קראת ויהיו כמוני. תבא כל רעתם לפניך ועולל למו כאשר עוללת לי על כל פשעי כי רבות אנתתי ולפי דוי. שכבו לארץ חוצות נער וקן בתולתי ובחורי נפלו בקרב הרגת ביום אפך מבחת לא חמלת. תשיב להם גמול ה' כמעשה יריהם. תרדף באף ותשמידם מתחת שמי ה'. תם עונך בת ציון לא יוסיף להגלותך פקד עונך בת אדום גלה על חטאתיך. אתה ה' לעולם תשב בסאף לדר ודור. למה לנצח תשכחנו תעזבנו לארץ ימים. השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו בקדש.

אבינו מלפנו, אנה נפנה וישועתנו רחקה מאתנו. אין לנו אלא רחמיך הרבים, שלש עשרה מדות רחמיך, אשר רק עליהן אנו נשענים. ובהם אנו בומחים. כי לא כלו רחמיך ולא תמו חסדיך. כי לא יבצר ממך מזימה, ומי יאמר לך מה תעשה ומה תפעל. גלה לנו את השכל הנעלם, ההופך את כל העולם, הממתיק כל גזרה ומביא לנו ישועה במתנת חנם. פניך האר והשב פניך אל עם ישראל כי פצו עלינו פיהם כל אויבינו. ואנו, פלגי מים תרד עינינו על שבר עמנו, נגרה ולא תדמה מאין הפגות יומם ולילה, כי לא נמצא לנפשנו מנוחות, עד ישקיף וירא ה' משמים. ישיבנו אליו יחינו מזימים, יזכנו כלנו לתפלה בכונה, לבל נהיה כגוף בלא נשמה. אנא אל רחום וחנון הפית ברוחנו נשמת חיים ונשב בעצמותינו מרוח קדשך, ויחיו העצמות היבשות ויזרם דם זך וטהור בעורקינו. הרחיקנו מכבוד מדמה, לבל נתן עוד חיות לרשעים ולעבויים. אנא אב רחום וחנון הערה עלינו רוח מפרום ומלא לבנו ביראתך ובאהבתך עד אשר נמתיק כל הגזרות ונפדה ונגאל גאלה שלמה במהרה בימינו, אמן.

גלה לנו את השכל הנעלם, למעלה מכל רעיון והגיון, המפענח כל תעלמה, ולמעלה מכל חזון, אשר יתפך את העולם, ללא ירית נפין אחת, ובו תלויה הגאולה, לכל נפש מנוחה, וכל איש ואיש ישכנו, בצל גפן ותאנה, וכל העולם בלו יתאחד, תחת משיח אחד, וגר זאב עם כבש וכבש עם גדי יחדו, ופרה ודב תרעינה ונער קטן נהג בם, לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי, כי מלאה הארץ דעה את ה' פמים לים מכסים.